

České vysoké učení technické v Praze
Fakulta stavební

Algoritmy v digitální kartografii

Množinové operace s polygony

Bc. Petra Pasovská
Bc. David Zahradník

Obsah

1	Zadání	2
1.1	Údaje o bonusových úlohách	3
2	Popis a rozbor problému	3
3	Popis použitých algoritmů	3
3.1	Výpočet průsečíků A, B + setřídění	4
3.1.1	Implementace metody	4
3.2	Update A, B	4
3.3	Ohodnocení vrcholů A, B, dle pozice vůči B, A	4
3.4	Vytvoření fragmentů	4
3.4.1	Implementace metody	5
3.5	Vytvoření oblastí z fragmentů	5
3.5.1	Implementace metody	5
3.6	Výsledný algoritmus	6
4	Informace o bonusových úlohách	6
5	Vstupní data	6
6	Výstupní data	6
7	Aplikace	7
8	Dokumentace	7
9	Závěr	8
10	Náměty na vylepšení	8
11	Reference	9

1 Zadání

Níže uvedené zadání je kopie ze stránek předmětu.

Úloha č. 4: Množinové operace s polygony

Vstup: množina n polygonů $P = \{P_1, \dots, P_n\}$.

Výstup: množina m polygonů $P' = \{P'_1, \dots, P'_m\}$.

S využitím algoritmu pro množinové operace s polygony implementujte pro libovolné dva polygony $P_i, P_j \in P$ následující operace:

- Průnik polygonů $P_i \cap P_j$,
- Sjednocení polygonů $P_i \cup P_j$,
- Rozdíl polygonů: $P_i \cap \overline{P_j}$, resp. $P_j \cap \overline{P_i}$.

Jako vstupní data použijte existující kartografická data (např. konvertované shape fily) či syntetická data, která budou načítána z textového souboru ve Vámi zvoleném formátu.

Grafické rozhraní realizujte s využitím frameworku QT.

Při zpracování se snažte postihnout nejčastější singulární případy: společný vrchol, společná část segmentu, společný celý segment či více společných segmentů. Ošetřete situace, kdy výsledkem není 2D entita, ale 0D či 1D entita.

Pro výše uvedené účely je nutné mít řádně odladěny algoritmy z úlohy 1. Postup ošetření těchto případů diskutujte v technické zprávě, zamyslete se nad dalšími singularitami, které mohou nastat.

Hodnocení:

Krok	Hodnocení
Množinové operace: průnik, sjednocení, rozdíl	20b
Konstrukce offsetu (bufferu)	+10b
Výpočet průsečíků segmentů algoritmem Bentley & Ottman	+8b
Řešení pro polygony obsahující holes (otvory)	+6b
Max celkem:	44b

Čas zpracování: 2 týdny

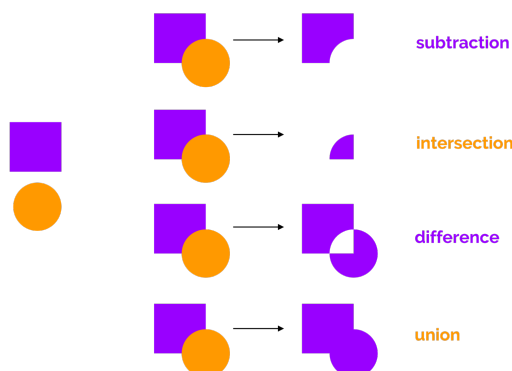
1.1 Údaje o bonusových úlohách

2 Popis a rozbor problému

Hlavním cílem této úlohy je tvorba aplikace, která je schopná na vygenerovaných polygonech provádět základní množinové operace. V rámci této úlohy je tedy možné vypočítat průnik, sjednocení a rozdíl dvou polygonů.

Obecně lze pro určení vztahů použít tzv. Booleovské operátory. Jsou pojmenovány po Georgovi Booleovi, který je použil ve své knize z roku 1854. Základní Booleovské operátory jsou AND (průnik - logický součin), OR (sjednocení - logický součet) a NOT (negace). V Booleovské logice mohou nabývat datové typy bool dvou hodnot, a to 1 (TRUE) či 0 (FALSE).

Množinové operace mají v kartografii velké využití, zejména v prostředí GIS softwarů. Ve většině těchto programů jsou již naimplementovány základní funkce včetně jejich rozšíření. Mezi jedny z nejčastějších rozšířených funkcí patří funkce buffer, která vytváří obalovou zónu kolem vybraných dat. Z praktického hlediska je poté buffer využíván například pro hledání objektů v určité vzdálenosti apod.

Obrázek 1: Přehled základních množinových operací [zdroj: 1]

3 Popis použitých algoritmů

V této úloze byl vytvořen nový datový typ - QPointFB. Pro tvorbu této aplikace bylo použito několik dílčích algoritmů. Obecně lze postup rozdělit na tyto fáze:

1. Výpočet průsečíků A, B + setřídění
2. Update A, B
3. Ohodnocení vrcholů A, B, dle pozice vůči B, A
4. Výběr vrcholů dle ohodnocení
5. Vytvoření fragmentů
6. Vytvoření oblastí z fragmentů

3.1 Výpočet průsečíků A, B + setřídění

V rámci výpočtu průsečíků se prochází jednotlivé body polygonů a porovnává se jejich vzájemný vztah. K určení vztahu byla použita již existující funkce s názvem `Get2LinesPosition`. Pokud byly linie vyhodnoceny tak, že se protínají, byl průsečík uložen do nově vytvořené proměnné o datovém typu `mapa`. V rámci proměnné `mapa` se ukládá výsledek a tzv. klíč, který k dané hodnotě odkazuje. Klíč je označen jako α . Časová náročnost tohoto výpočtu je rovna $O(m,n)$.

3.1.1 Implementace metody

1. Pro všechna i : $for(i = 0; i < n; i++)$
2. Vytvoření mapy: $M = map < double, QPointFB >$
3. Pro všechna j : $for(j = 0; j < m; j++)$
  - Pokud existuje průsečík: $if(b_{ij} = (p_i, p_{(i+1)\%n}) \cap (q_j, q_{(j+1)\%m}) \neq \emptyset)$
  - Přidání do mapy: $M[\alpha_i] \leftarrow b_{ij}$
  - Zpracování prvního průsečíku: $ProcessIntersection(b_{ij}, \beta, B, j)$
4. Při nalezení průsečíků: $if(\|M\| > 0)$
  - Procházení všech průsečíků: $for \forall m \in M$
  - Zpracování aktuálního průsečíku: $ProcessIntersection(b, \alpha, A, i)$

3.2 Update A, B

S nalezením každého průsečíku je nutné updatovat seznam bodů obou polygonů. K tomu slouží funkce `ProcessIntersection`. Při nalezení správné pozice je nový bod vložen za pomoci defaultní funkce `insert`, do níž vstupuje nejprve pozice umístění a následně hodnota, která se vkládá.

3.3 Ohodnocení vrcholů A, B, dle pozice vůči B, A

Pro možnost ohodnocení vrcholů vůči jednotlivým polygonům byl vytvořen nový datový typ. Tento datový typ nabývá hodnot podle toho, zda se bod nachází uvnitř polygonu, na hranici či mimo polygon.

3.4 Vytvoření fragmentů

Vrcholy se stejným ohodnocením byly přidány do polylinie, respektive do fragmentu. Body jsou uloženy včetně pozice, na níž se nachází. Každý fragment začíná průsečíkem a končí prvním bodem s jiným ohodnocením. Pro diferenci má fragment opačné pořadí vrcholů - po směru hodinových ručiček.

3.4.1 Implementace metody

Do této metody vstupuje polygon P o n velikosti, ohodnocením vrcholů g , změnou orientace s a seznamem fragmentů F .

1. Dokud $P[i]$ není průsečík s orientací g : $g(P[i]) \neq g \vee P[i] \neq inters$
 $i \leftarrow i + 1$
2. Žádný bod s touto orientací neexistuje: $if(i \equiv n) return$
3. Uložení startovního indexu prvního průsečíku: $i_s \leftarrow i$
Vytvoření prázdného fragmentu: $f = \emptyset$
Při nalezení fragmentu:
Swapování prvků je-li potřeba: $f.reverse()$
Přidání fragmentu do mapy s klíčem počátečního bodu: $F[f[0]] \rightarrow f$
Přejdi k dalšímu bodu přes index: $i \leftarrow (i + 1) \% m$
4. Opakování dokud se nevrátí zpět k počátečnímu průsečíku: $while(i \neq i_s)$

Následně byla vytvořena ještě jedna funkce pro tvorbu fragmentů, do níž vstupuje index startovního bodu, polygon P , orientace g , index vrcholů i a již vytvořený fragment f .

1. Bod není průsečíkem s orientací g : $if g(P[i]) \neq g \vee P[i] \neq inters \rightarrow return FALSE$
2. Nekonečný cyklus: $for(;;)$
Přidání bodu do fragmentu: $f \leftarrow P[i]$
Následující bod ze seznamu: $i \leftarrow (i + 1) \% n$
Při navrácení ke startovnímu bodu: $if(i \equiv i_s) \rightarrow return FALSE$
Při nalezení prvního bodu s rozdílnou orientací: $if(g(P[i]) \neq g)$
Přidání bodu do seznamu a úspěšné ukončení: $f \leftarrow P[i] \rightarrow return TRUE$

3.5 Vytvoření oblastí z fragmentů

Následně je nutné projít všechny fragmenty a sestavit z nich oblasti. Vstupem do funkce jsou vzniklé fragmenty F a výstupem seznam polygonů C .

3.5.1 Implementace metody

1. Pro všechna f : $for \forall f \in F$
2. Vytvoření prázdného polygonu: $P \leftarrow \emptyset$
3. Nalezení startovního bodu fragmentu: $s \leftarrow f.first$
4. Při nezpracování fragmentu: $if(!f.second.first)$
Přidání polygonu do seznamu: $C \leftarrow P$

Z oblastí jsou následně vytvářeny polygony funkcí `createPolygonFromFragments`. `n` značí následující bod (`next`), `s` startovní bod (`start`).

1. Inicializace následujícího bodu: $QPointFBn \leftarrow s$
2. Nekonečný cyklus k procházení všech fragmentů: $for(;;)$
3. Nalezení navazujícího fragmentu: $f \leftarrow F.find(n)$
4. Při neexistenci fragmentu s takovýmto počátečním bodem: $if(f \equiv F.end) \rightarrow return FALSE$
5. Fragment označen za zpracovaný: $f.second.first \leftarrow TRUE$
6. Následující bod: $n \leftarrow f.second.second.back()$
7. Přidání bez počátečního bodu: $P \leftarrow f.second.second - \{f.second.second[0]\}$
8. Při vrácení se na začátek: $if(n \equiv s) \rightarrow return TRUE$

3.6 Výsledný algoritmus

Po vytvoření zmíněných dílčích algoritmů jsou funkce postupně volány.

1. Nastavení správné orientace obou polygonů.
2. Výpočet průsečíků `A`, `B`: $ComputeIntersections(A, B)$
3. Určení polohy vrcholů vůči oblastem: $setPositions(A, B)$
4. Tvorba mapy fragmentů: $mapF$
5. Určení pozice: $pos = (oper \equiv Intersection \vee oper \equiv DifBA?Inner : Outer)$
6. Swapnutí: $swap = (oper \equiv DifAB) : TRUE : FALSE$
7. Tvorba fragmentů: $createFragments(A, pos, swap, F)$
8. Propojení fragmentů: $mergeFragments(A, B, C)$

4 Informace o bonusových úlohách

5 Vstupní data

6 Výstupní data

7 Aplikace

8 Dokumentace

9 Závěr

10 Náměty na vylepšení

11 Reference

1. TSAGARIS, Antonis. Vector ilustration basics for Android developers [online][cit. 21. 12.2018].
Dostupné z: <https://hackernoon.com/vector-illustration-basics-for-android-developers-part-3-boolean-operations-8a0ced922030>